

Forfatter: Wulff, Wulff Joseph

Titel: BREV TIL: Behrens, Jacob Wulff FRA: Wulff, Wulff Joseph (1837-05-26)

Citation: Wulff, Wulff Joseph: "BREV TIL: Behrens, Jacob Wulff FRA: Wulff, Wulff Joseph (1837-05-26)", i *Da Guinea var dansk - Wulff Joseph Wulff's Breve og dagbogsoptegnelser fra Guldkysten 1836-1842*, Nyt Nordisk Forlag, s. 247. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001956527-000-shoot-L0019565270000025.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Da Guinea var dansk - Wulff Joseph Wulff's Breve og dagbogsoptegnelser fra Guldkysten 1836-1842

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fortet Christiansborg paa Africas Guldkyst,
den 26. Maj 1837.*

Kjære, gode og bedste Svoger Behrens!

— — — Allerede i mit sidste Brev kunde jeg have sagt Dig det, jeg nu vil skrive, men dengang fandt jeg det mindre nødvendigt. Du ved, kjære Behrens, at Gouvernementet her har indberettet til Collegiet, at jeg havde foregivet at bekjende mig s. 248 til den mosaiske Tro; jeg syntes ikke i denne Anledning at ville skrive noget til Collegiet. Du har vel set af mit Brev til mine kjære Forældre, at jeg og første Assistent Dall ikke lever her paa Fortet i den bedste Forstaaelse; jeg ved, han er mig meget hadefuld, og jeg ved ogsaa, han ved alle Lejligheder søger at chikanere mig, hvor det er ham muligt. — Jeg vil ikke og kan ikke fire for denne Person; jeg ved mig selv bevidst, at han ikke kan gjøre mig Noget; og uagtet jeg ved, at Selvros stinker, saa kan jeg dog ikke her tilbageholde den Ytring, at jeg i enhver Henseende kan maale mig med ham som Forretningsmand betragtet. Endnu er her Alt ved det Gamle; men jeg er overbevist om, at ved mulig indtræffende Forandringer vil jeg som første surnummerair Assistent og som saadan berettiget til at avancere og blive constitueret i indtræffende Vacancer bestemt af den Grund, at jeg er en Mosait, blive tilsidesat og ovenikjøbet taale mange Chikaner.

— — — At Collegiet af min Ansøgning, jeg indgav den 22. August 1834, allerede der har kunnet set, at jeg var en Mosait^{*)}, er vist, forannævnte Omstændighed staar paa det tydeligste anført der, og at min Religion her paa Stedet, selv om jeg kommer til at beklæde højere Poster, ikke s. 249 i mindste Maade kan faa nogen Indflydelse, er lige saa vist, og bedst maa kunne bekræftes af Folk, der have været her paa Kysten, have tilbørlig local Kundskab og ved, at hverken Neger eller Mulat har nogen Idé om eller bryder sig om, til hvilken Religion deres Foresatte bekjende sig. Hr. Etatsraad Thonning, Major v. Wrisberg^{*)} og Assistent Chenon med flere, der som Embedsmænd have været her, kan vist ikke andet end være enig med mig, at min Religion slet ikke her paa Stedet kan være til nogen Hinder, at jeg avancerer, naar dertil gives Lejlighed. — — — Jeg haaber dog, at min naadigste Konge, der lader alle sine Undersaatter vederfare streng Retfærdighed, heller ikke vil slaa Haanden af mig.

— — — Alle ere vel, og ingen af de Nyankomne mærke endnu Noget til Climatsyge. Jeg befinder mig, naar jeg undtager min Mave, der daglig gjør mig Knuder, ret vel. Regntiden har vi s. 250 nu for Alvor, og Du maa tro, her er slemt usundt i denne Tid; det gjelder nu, om man i de 2 næstforestaaende Maaneder kan trodse Klimatet, saa bliver det bedre henimod Aarets Slutning. Med Guds Hjælp vil det ingen Fare have; mit Valgsprog er daglig: „Hvem Gud vil bevare, han er uden Fare.“

Med Postkassen faar Du en stor Mængde Breve at besørge for mig, hvorpaa jeg hver Aften skriver. Ligeledes sender jeg Dig et Gulduhr, der skal sendes til Stiftamtmanden i Viborg; det har tilhørt hans afdøde Fætter her og er nok et gammelt Familieuhr.

— — — For denne Gang lev vel og hils kort sagt Alle uden mindste Undtagelse fra din Dig meget hengivne og oprigtige Svoger

W. J. Wulff.